

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (tredje avdelningen)
den 13 november 1995 *

I mål T-126/95,

Dumez, bolag bildat enligt fransk rätt, Nanterre (Frankrike), företrätt av Alexandre Carnelutti och Jean-Pierre Spitzer, advokater i Paris,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Hendrik van Lier, juridisk rådgivare, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

svarande,

angående en talan om i första hand ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 29 mars 1995 att inte föra talan mot Republiken Grekland för brott mot

* Rättegångspråk: franska.

gemenskapsrätten i samband med den offentliga upphandlingen avseende Athens nya flygplats i Spata och i andra hand fastställelse av kommissionens passivitet,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av C.P. Briët, ordförande, samt B. Vesterdorf och A. Potocki, domare,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Bakgrund

- 1 Den 20 juni 1991 offentliggjorde Greklands regering en annons om upphandling avseende utformningen, uppförandet och driften av Athens nya flygplats i Spata. Denna annons publicerades i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av den 10 augusti 1991 (EGT nr S 151, s. 16).
- 2 Efter det att nio ansökningar om att väljas ut på förhand inkommit, lät Greklands regering fyra konsortier framlägga anbud. Enligt förfrågningsunderlaget (Request

for proposals) omfattade koncessionen bildandet av ett bolag som skulle driva flygplatsen och vars kapital till 65 procent skulle innehåsa av en privat koncessionsinnehavare och till 35 procent av den grekiska staten. Koncessionen skulle gälla i 50 år. Enligt det föreskrivna förfarandet skulle gemensamma kontraktshandlingar upprättas mellan den grekiska staten och de två bästa utvalda sökandena, varefter "the cash bid" (det belopp som erbjöds för att förvärva den procentandel av koncessionsbolaget som avsatts för den privata parten) skulle bli det avgörande tilldelningskriteriet.

- 3 De två konsortier som utvaldes för att delta i den avslutande fasen av förfarandet var Hochtief och Athens Airport Associates (nedan kallat "AAA"). Sökanden ingår i det sistnämnda konsortiet.
- 4 Genom skrivelse av den 28 juni 1993 underrättade de grekiska myndigheterna de två sökandena om att de hade ändrat tilldelningskriterierna för kontraktet.
- 5 En första rapport om utvärdering av de anbud som de två konsortierna under tiden hade ingivit utarbetades mot slutet av juli månad 1993 och i denna föreslogs att kontraktet skulle gå till Hochtief. På grund av den grekiska regeringens fall fattades emellertid inget formellt beslut om tilldelningen av kontraktet.
- 6 Efter parlamentsvalet beslutade den nya regeringen att se över och ändra villkoren för tilldelningen av Spata-projektet genom att i skrivelse av den 18 februari 1994 be de två konkurrenterna att senast den 18 mars inkomma med nya anbud utifrån principen "nyckelfärdigt" och med ett exploateringsavtal för flygplatsen med en giltighetstid om tio år. Endast konsortiet AAA besvarade denna framställning, eftersom konsortiet Hochtief ansåg att det redan tilldelats kontraktet.

- 7 De grekiska myndigheterna återkom sedan till grunderna för koncessionen och verkar ha antagit en plan som omfattade en privat finansiering i storleksordningen 10 procent. Återigen var det endast AAA som besvarade detta förslag.
- 8 Därefter tillställde Hochtief under maj månad de grekiska myndigheterna nya förslag, nämligen om ett statligt majoritetsinnehav (55 procent) av kapitalet i exploateringsbolaget för flygplatsen, om en avkortning av koncessionstiden från 50 till 30 år samt om avstående från alla särskilda rättigheter till området runt flygplatsen.
- 9 Efter skrivelse av den 26 augusti 1994 från konsortiet AAA tog kommissionen kontakt med de grekiska myndigheterna. Som en följd härav anmodade dessa myndigheter genom skrivelse av den 14 september 1994 de två konkurrenterna att senast den 23 september precisera sina anbud. Sökanden har gjort gällande att Greklands regering trots att tidsfristen hade gått ut ändå accepterade ett anbud från Hochtief, daterat den 3 oktober 1994.
- 10 De grekiska myndigheterna företog en ny utvärdering av anbuden. Såsom beträffande den första prövningen gav den andra upphov till oro och kritik från AAA: s sida som ånyo vände sig till kommissionen.
- 11 Efter ett flertal kontakter mellan kommissionens avdelningar och de grekiska myndigheterna föreslog dessa ett fristående sakkunnigutlåtande för att avgöra om tilldelningskriterierna hade tillämpats på ett icke-diskriminerande sätt. I december månad 1994 utnämnde de tre sakkunniga, som vid utgången av sina uppdrag försäkrade att kriterierna i fråga hade tillämpats på ett riktigt sätt.

- 12 AAA uttryckte starka tvivel beträffande de tre sakkunnigas rapport. Genom skrivelse av den 20 februari 1995 anmälde AAA ånyo de grekiska myndigheternas uppträdande i samband med tilldelningen av detta kontrakt till kommissionen.
- 13 Den ansvarige kommissionsledamoten förde ärendet Spata vidare till kommissionsledamöternas kollegium. Vid sitt möte den 29 mars 1995 beslutade kommissionen att inte vidta åtgärder mot Republiken Grekland.
- 14 Enligt vad sökanden har uppgivit godkände det grekiska parlamentet tilldelningen av koncessionen till konsortiet Hochtief och också kontraktshandlingarna för koncessionen, varigenom dessa två grupper av rättshandlingar fick karaktär av lagstiftning i nationell rätt.

Parternas yrkanden och förfarande

- 15 Det är under dessa omständigheter som sökanden genom ansökan som inkommit till förstainstansrättens kansli den 5 juni 1995 har väckt den föreliggande talan där sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 29 mars 1995,

— i andra hand fastställa att kommissionen har handlat olagligt när den underlåtit att inleda ett förfarande om fördragsbrott mot Republiken Grekland på grund av de allvarliga och upprepade brotten mot gemenskapsrätten som denna har gjort sig skyldig till i samband med förfarandet för tilldelning av koncessionen för Athens framtida flygplats, samt

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

- 16 Genom en handling som ingivits till förstainstansrättens kansli den 20 juli 1995 har kommissionen framfört invändning om rättegångshinder och yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa talan, samt

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

- 17 I sitt yttrande över invändningen om rättegångshinder, vilket inkommit den 19 september 1995, har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall avslå invändningen om rättegångshinder och i andra hand pröva invändningen samtidigt med prövningen i sak.

- 18 Genom en handling som inkommit till förstainstansrätten den 7 november 1995 har Republiken Grekland ansökt om att få intervensera till stöd för kommissionens yrkanden.

Saken

- 19 Enligt artikel 114.3 i rättegångsreglerna skall återstoden av förfarandet avseende invändningen om rättegångshinder vara muntligt, om inte rätten bestämmer annat. Förstainstansrätten (tredje avdelningen) anser att den i föreliggande fall är tillräckligt informerad och att det inte finns anledning att inleda det muntliga förfarandet.

Talans upptagande till prövning

Yrkandena grundade på artikel 173 i EG-fördraget

— Parternas argument

- 20 I sin invändning om rättegångshinder har kommissionen för det första gjort gällande att dess beslut att inte inleda ett förfarande om fördragsbrott inte utgör ett beslut enligt artikel 173 i fördraget. Kommissionen har i detta hänseende påpekat att ett förfarande om fördragsbrott på grundval av artikel 169 i EG-fördraget inleds med ett administrativt stadium som inte omfattar någon rättsakt med tvingande verkan (domstolens dom av den 1 mars 1966, Lütticke m. fl. mot kommissionen, 48/65, Rec. s. 27 och 39).
- 21 Kommissionen har för det andra gjort gällande att den förfogar över ett utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller inledandet av ett förfarande enligt artikel 169, vilket enligt kommissionen utesluter rätten för enskilda att ifrågasätta dess vägran att inleda ett sådant förfarande gentemot en medlemsstat (domstolens ovan nämnda dom i målet Lütticke m. fl. mot kommissionen, s. 39, domstolens dom av den 14 februari 1989, Star Fruit mot kommissionen, 247/87, Rec. s. 291, punkt 13, förstainstansrättens beslut av den 14 december 1993, Calvo Alonso-Cortés mot kommissionen, T-29/93, Rec. s. II-1389, punkt 55, av den 27 maj 1994, J mot kommissionen, T-5/94, Rec. s. II-391, punkt 15, och av den 4 juli 1994, Century Oils Hellas mot kommissionen, T-13/94, Rec. s. II-431, punkt 14).
- 22 För det tredje anser kommissionen att även om beslutet att inte inleda förfarandet om fördragsbrott utgör ett beslut mot vilket talan kan föras, berör det inte sökanden direkt och personligen. Rättspraxis i fråga om statligt stöd och rättspraxis avseende tillämpningen av artiklarna 85 och 86 i EG-fördraget, i synnerhet domstolens domar av den 28 januari 1986, Cofaz m. fl. mot kommissionen (169/84, Rec. s. 391) och av den 16 juni 1994, SFEI m. fl. mot kommissionen (C-39/93 P, Rec. s. I-2681), kan inte överföras på förfaranden om fördragsbrott med hänsyn till att det enligt artikel 169 i fördraget varken ges möjlighet för kommissionen att fastställa en överträdelse eller rätt för berörda tredje män att delta i det administrativa förfarandet.

- 23 Slutligen har kommissionen framhållit att medlemsstaterna är skyldiga att säkerställa en verklig domstolskontroll av att tillämpliga bestämmelser inom gemenskapsrätten iakttas och att detta krav har förstärkts beträffande offentlig upphandling genom antagandet av särskilda direktiv i fråga om möjligheterna att föra talan (rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor för bygg- och anläggningsarbeten, EGT nr L 395, s. 33, och rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, EGT nr L 76, s. 14). Enligt kommissionen har de aktörer som berörs av dessa direktiv i överensstämmelse med principen om rätten till domstolsprövning möjligheter att föra talan som inrättats genom den nationella rätten med iakttagande av och med de garantier som erbjuds dem genom fördraget samt genom domstolens rättspraxis.
- 24 Sökanden har gjort gällande att ett uttalande från ett av kommissionens språkrör utgör ett tillräckligt bevis för att det föreligger ett beslut fattat av kommissionen (förstainstansrättens dom av den 24 mars 1994, *Air France mot kommissionen*, T-3/93, Rec. s. II-121). Kommissionen skulle sålunda den 29 mars 1995 ha beslutat att inte inleda ett förfarande om fördragsbrott gentemot Republiken Grekland.
- 25 Sökanden anser att beslutet av den 29 mars 1995 utgör en rättsakt som får slutgiltig rättsverkan, med hänsyn till att beslutet har inneburit ett definitivt avslutande av kommissionens utredning som inleddes efter det att kommissionen gjorts uppmärksam på frågan genom ett klagomål daterat den 26 augusti 1994 (ovannämnda dom i målet *SFEI m. fl. mot kommissionen*, punkt 27). Med hänvisning till domstolens domar av den 25 oktober 1977, *Metro mot kommissionen* (26/76, Rec. s. 1875) och av den 4 oktober 1983, *Fediol mot kommissionen* (191/82, Rec. s. 2913) har sökanden anfört att beslutet att inte inleda ett förfarande om fördragsbrott kan likställas med ett beslut att avsluta den undersökning som inletts till följd av ett klagomål i fråga om konkurrens. I yttrandet över invändningen om rättegångshinder har sökanden tillagt att den omständigheten att kommissionen inte är skyldig

att föra ärendet vidare till domstolen inte betyder att de rättsakter som utfärdas under det administrativa förfarandet saknar rättsverkan.

- 26 Sökanden har vidare gjort gällande att den i sin egenskap av medlem av konsortiet AAA är direkt och personligen berörd av det ifrågasatta beslutet. Enligt sökanden är medlemmarna av konsortiet AAA de enda rättssubjekt som drabbats av de grekiska myndigheternas överträdelser av gemenskapsrätten. Beslutet att inte inleda förfarandet, vilket följde på konsortiets klagomål, individualiserar följaktligen medlemmarna av detta konsortium på samma sätt som den som beslutet är riktat till (domstolens dom av den 15 juli 1963, Plaumann mot kommissionen, 25/62, Rec. s. 197). Medlemmarna är också direkt berörda med hänsyn till det förhållandet att kommissionens beslut får direkt återverkan på deras ställning som ekonomisk aktör inom ramen för tilldelningsförfarandet.
- 27 Sökanden har påpekat att det i alla händelser framstår som uteslutet att i det föreliggande fallet tillämpa den rättspraxis som kommissionen hänvisat till (se ovan punkt 21), eftersom i) den nationella åtgärden som avses är av uteslutande individuell beskaffenhet, ii) de regler inom gemenskapsrätten som den berörda medlemsstaten överträtt tillhör de konstitutionella principerna inom gemenskapens rättsordning och iii) denna överträdelse skett inom ramen för ett förfarande för tilldelning av statliga kontrakt som skulle kunna bli föremål för betydande finansiering från gemenskapen.
- 28 I detta hänseende har sökanden gjort gällande att den föreliggande talan inte avser att få till stånd en ändring av föreskrifter av generell natur, utan ett tillbakadragande av en rättsakt av individuell och begränsad räckvidd, nämligen tilldelningen av ett kontrakt till en konkurrent. Det rör sig följaktligen i det föreliggande fallet om att till förstainstansrätten hänskjuta en vägran från kommissionens sida att beivra en snedvridning av konkurrensen, men inte på något sätt om att få kontrollerat att ett beslut angående normativa statliga bestämmelser är lämpligt. Förstainstansrättens "self-restraint" skulle endast avse denna sista hypotes.

- 29 Talan skall också upptas till prövning med hänsyn till att den kränkta rättsregeln är av grundläggande och konstitutionell beskaffenhet, i synnerhet principen om lika-behandling. Sökanden har erinrat om att kommissionen i fråga om offentlig upp-handling har en särskild uppgift som innebär att den skall tillse att det säkerställs att lika villkor gäller för deltagande i anbudsförfaranden samt att det inte förekommer någon diskriminering (domstolens dom av den 10 juli 1985, CMC m. fl. mot kommissionen, 118/83, Rec. s. 2325, punkt 44). Det ifrågasatta beslutet innebär också ett avgörande i förväg av kommissionens bedömning av kontraktet för att bevilja eller godkänna finansiering från gemenskapen.
- 30 Sökanden har tillagt att det utrymme för skönsmässig bedömning som tillerkänns kommissionen genom artikel 169 i fördraget inte kan få till följd att kommissionen undantas från varje form av domstolskontroll (ovannämnda dom i målet Fediol mot kommissionen, punkt 30). En sådan lösning skulle enligt sökanden vara oförenlig med principen om rätten till domstolsprövning såsom den fastställts genom domstolens dom av den 15 maj 1986, Johnston (222/84, Rec. s. 1651, punkt 18), Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna, undertecknad den 4 november 1950, och artikel F 2 i Fördraget om Europeiska unionen. Sökanden har tillagt att förekomsten av en möjlighet att väcka talan vid domstol är ett krav beträffande kommissionens beslut om avskrivning, eftersom det handlar om individuella åtgärder som innebär en kränkning av en av de grundläggande rättigheter som tillerkänns enskilda och företag genom fördraget.
- 31 Sökanden har hävdats att en avvisning av talan skulle innebära en rättsvägran. Sökanden har gjort gällande att den inte kan få rätt hos nationella domstolar, eftersom det i grekisk rätt saknas förfarande för interimistiska åtgärder som gör det möjligt för den uteslutna konkurrenten att utverka en vilandeförklaring av den felaktiga tilldelningen av ett kontrakt. De direktiv som nämnts av kommissionen har för övrigt inte införlivats i Grekland. I sitt yttrande över invändningen om rättegångshinder har sökanden tillagt att det grekiska parlamentets ”lagstiftande

godkännande” hindrar en talan vid nationella domstolar med hänsyn till att de grekiska administrativa domstolarna inte får kritisera en lag.

— Förstainstansrättens bedömning

- 32 Syftet med talan som ingivits med stöd av artikel 173 fjärde stycket i fördraget är en ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte vidta åtgärder till följd av konsortiet AAA: s — till vilket sökanden hör — uppmaning att inleda ett förfarande om fördragsbrott mot Republiken Grekland.
- 33 Förstainstansrätten erinrar om att det följer av fast rättspraxis att enskilda inte kan väcka talan mot kommissionens vägran att inleda ett förfarande om fördragsbrott gentemot en medlemsstat (ovannämnda dom i målet Lütticke m. fl. mot kommissionen, s. 39, domstolens beslut av den 12 juni 1992, Asia Motor France m. fl. mot kommissionen, C-29/92, Rec. s. I-3935, punkt 21, förstainstansrättens ovannämnda beslut i målet Calvo Alonso-Cortés mot kommissionen, punkt 55, och förstainstansrättens beslut av den 29 november 1994, Bernardi mot kommissionen, T-479/93 och T-559/93, Rec. s. II-1115, punkt 27).
- 34 Rättspraxis från domstolen och förstainstansrätten avseende att talan inte kan föras mot kommissionens vägran att inleda förfarandet enligt artikel 169 i fördraget grundas inte enbart på det utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen tillerkänns just genom artikel 169, utan också på principen att ett beslut av kommissionen, när det är av negativ karaktär, skall bedömas i förhållande till beskaffenheten av den begäran som beslutet utgör ett svar på (domstolens dom av den 8 mars 1972, Nordgetreide mot kommissionen, 42/71, Rec. s. 105, punkt 5).

- 35 I avsikt att fastställa beskaffenheten av den rättsakt som begärs i konsortiet AAA:s klagomål kan erinras om att artikel 169 lyder enligt följande: ”Om kommissionen anser att en medlemsstat har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt detta fördrag, skall kommissionen avge ett motiverat yttrande i ärendet efter att ha givit den berörda staten tillfälle att inkomma med sina synpunkter. Om den berörda staten inte rättar sig efter yttrandet inom den tid som angivits av kommissionen, får denna föra ärendet vidare till domstolen.”
- 36 Med hänsyn till att det enligt artikel 169 i fördraget endast är domstolen som är behörig att fastställa att Republiken Grekland på sätt som sökanden påstår har brutit mot principen om likabehandling och mot andra bestämmelser i gemenskapsrätten, kan den rättsakt som begärdes av konsortiet AAA i dess klagomål endast ha bestått i att kommissionen skulle anta ett motiverat yttrande (se bland annat ovan nämnda dom i målet Lütticke m. fl. mot kommissionen, p. 39, och generaladvokaten Gands förslag till avgörande i denna dom, s. 40 och 43).
- 37 Det framgår av systemet i artikel 169 i fördraget att det motiverade yttrandet endast utgör ett förberedande stadium inför en eventuell talan om fördragsbrott vid domstolen och det kan således inte betraktas som en rättsakt mot vilken talan om ogiltigförklaring kan föras. Kommissionens vägran att inleda ett förfarande om fördragsbrott utgör följaktligen också en rättsakt mot vilken talan inte kan föras utan att det behöver prövas om kommissionens vägran direkt och personligen berör sökanden.
- 38 Det kan tilläggas att allvaret i den kränkning av gemenskapsrätten som åberopas och den påstått individuella beskaffenheten av rättsakten från Greklands regering

som utpekats i klagomålet samt den eventuella frånvaron av verkliga interna möjligheter att väcka talan, i alla händelser inte är faktorer av beskaffenhet att ändra den juridiska kvalificeringen av den rättsakt som klaganden begärt.

39 Det följer av ovanstående att yrkandena om ogiltigförklaring skall avvisas.

Andrahandsyrkandena grundade på artikel 175 i EG-fördraget

— Parternas argument

40 I sin invändning om rättegångshinder har kommissionen påpekat att det följer av fast rättspraxis att en talan grundad på artikel 175 i fördraget i avsikt att få fastställt att kommissionen i strid med fördraget har underlåtit att fatta beslut genom att inte inleda ett förfarande om fördragsbrott mot en medlemsstat, inte kan upptas till prövning (ovannämnda dom i målet Star Fruit mot kommissionen, punkt 11—14, domstolens beslut av den 30 mars 1990, C-371/89, Emrich mot kommissionen, Rec. s. I-1555, punkt 5—7, ovannämnda beslut i målet Century Oils Hellas mot kommissionen, punkt 12—16).

41 Sökanden har erinrat om att konsortiet AAA den 20 februari 1995 anmodade kommissionen att vidta åtgärder gentemot Republiken Grekland. Sökanden har tillagt att för det fall att förstainstansrätten anser att kommissionen inte har fattat något beslut under sina överläggningar den 29 mars 1995, skulle kommissionen med början den 21 april 1995 kunna klandras för passivitet. I sitt yttrande över invändningen om rättegångshinder har sökanden emellertid gjort gällande att yrkandena om passivitet inte längre har något föremål, eftersom kommissionen själv har påstått att den tagit ställning.

— Förstainstansrättens bedömning

- 42 Till den del talan grundas på artikel 175 tredje stycket i fördraget syftar den till att få fastställt att kommissionen har underlåtit att fatta beslut genom att inte inleda ett förfarande om fördragsbrott gentemot Republiken Grekland och att den därigenom brutit mot fördraget.
- 43 Förstainstansrätten anmärker inledningsvis att kommissionen har tagit ställning på sätt som avses i artikel 175 genom att anta det omtvistade beslutet av den 29 mars 1995. Enligt fast rättspraxis (domstolens dom av den 15 december 1988, Irish Cement mot kommissionen, 166/86 och 220/86, Rec. s. 6473, punkt 17) åsyftas i artikel 175 den passivitet som det utgör att underlåta att avgöra eller ta ställning och inte att det antas en rättsakt som skiljer sig från vad de berörda hade önskat eller ansåg nödvändigt.
- 44 Förstainstansrätten erinrar vidare om att passivitetstalan enligt artikel 175 i fördraget förutsätter att det föreligger en skyldighet att agera för den berörda institutionen, på ett sådant sätt att den åberopade underlåtenheten strider mot fördraget. Det framgår emellertid av systematiken i artikel 169 i fördraget att kommissionen inte är skyldig att inleda ett förfarande enligt denna bestämmelse, utan att den i detta hänseende förfogar över ett utrymme för skönsmässig bedömning som utesluter rätten för enskilda att begära av denna institution att den skall ta ställning i en viss riktning (ovannämnda dom i målet Star Fruit mot kommissionen, punkt 11, ovannämnda beslut i målet Bernardi mot kommissionen, punkt 31).
- 45 De föreliggande yrkandena om passivitet skall följaktligen avvisas.
- 46 Det följer av vad som anförts ovan att talan i sin helhet skall avvisas. Under dessa förhållanden saknas anledning att besluta i fråga om Republiken Greklands ansökan om intervention.

Rättegångskostnader

- 47 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökanden är tappande part, skall den förpliktas att bära sina kostnader samt ersätta kommissionens kostnader.
- 48 Enligt artikel 87.4 i rättegångsreglerna skall de medlemsstater som intervenerat i tvisten bära sina rättegångskostnader. För det fall att Republiken Grekland i anledning av sin ansökan om att få intervensera i den föreliggande tvisten har orsakats kostnader beslutas att Republiken Grekland själv skall bära dessa.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande beslut:

- 1) Talan avvisas.
- 2) Det saknas anledning att besluta om ansökan om intervention.
- 3) Sökanden skall bära sina kostnader samt ersätta kommissionens kostnader. Republiken Grekland skall bära de kostnader som förorsakats den i samband med dess ansökan om intervention.

Luxemburg den 13 november 1995

H. Jung

Justitiesekreterare

C.P. Briët

Ordförande